

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم رهایی بخشی از نظر امام خمینی(س) و نظریه انتقادی روابط بین الملل

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 19، شماره 74 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

ارسلان قربانی شیخ نشین - استاد گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

محمد محمودی کیا - دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

رهایی بخشی و آزادسازی بشر از قیودی که ره آورد ساختار، اصول، و ارزش های نظام مسلط بین المللی است، عاملی برای طرح نظریات بازاندیشانه ای در روابط بین الملل گردیده که وجه مشترک همه آنها، تغییر نظم و نظام موجود و تلاش برای پی ریزی نظمی نوین و مطلوب در نظام بین الملل است. نظریه انتقادی روابط بین الملل، با تاکید بر مولفه هایی چون آزادی، عقلانیت و نیز نقد تجربه گرایی سنتی و علم گرایی محض، تلاش بسیاری برای نقد وضع موجود، فراهم آوردن زمینه ای برای امکانپذیر نمودن رهایی در سیاست جهانی و نیز تحقق زیست اخلاقی در نظام بین المللی دولت ها به عمل آورده است. همچنین، به دنبال پیروزی انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی، نیز شاهد طرح گسترده مباحث انتقادی نسبت به نظم و نظام بین الملل هستیم. این مقاله با بهره گیری از روش توصیفی تحلیلی، و نیز مطالعه اسنادی، به بررسی تطبیقی مفهوم رهایی بخشی از نظر امام خمینیو نظریه انتقادی روابط بین الملل پرداخته و علاوه بر بیان راهکارهای تحقق رهایی بخشی در نظام بین الملل، وجوه اشتراک و افتراق این دو رویکرد را نیز بررسی کرده است.

کلمات کلیدی:

رهایی بخشی، نظریه انتقادی، امام خمینی، نظام سلطه، روابط بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819741>

